

een groot aantal stammen per ha tot wasdom komt. Een naedeel van den Hollandschen eik is echter, dat hij gevoeliger is voor vorst en vooral voor meeldauw.

Wat betreft de bezichtigde beukenopstanden, kan medegedeeld worden, dat die, afkomstig van het plaatselijke beukenras, slecht gegroeid zijn en een zeer breede kroon hebben. Sedert ongeveer 20 jaar wordt vrij algemeen beuk van buitenlandsche herkomst gebruikt.

De enkele gedeelten, beplant met fijnspar, maakten een goeden indruk, doch de takreiniging hiervan was matig tot slecht te noemen. M. i. wordt in die bosschen in de jeugd te sterk gedund.

Juist toen ik bovenstaand artikel gereed had, bracht de post mij een groote verrassing, n.l. een bijzonder mooi uitgevoerd Jubileumboek der Deensche Boschbouwvereniging, getiteld „Danmarks Skove”. Er was een persoonlijk schrijven bijgevoegd van den President der Deensche Boschbouwvereniging, Hofjägermeister De Neergaard, die mij dat boek aanbood ter herinnering aan de dagen 21—23 Juni 1938.

Dit machtige werk, bestaande uit 616 pagina's druks, verlicht met een groot aantal photo's, geeft een mooi overzicht van wat in Denemarken op boschbouwgebied is geschied en nog te doen valt.

Het is mij een genoegen, dit boek hierbij aan te bieden aan de Nederlandsche Boschbouwvereniging. Zonder twijfel zal het de belangstelling hebben van een aantal onzer leden. Moge het velen opwekken om de Deensche bosschen persoonlijk eens in oogenschouw te gaan nemen!

UIT DE DAGBLADEN.

De Telegraaf van 9 September 1938.

DEEL VAN LANDGOED EERDE AAN RIJK VERKOCHT.

Object voor werkloosheidsbestrijding.

's-Gravenhage, 9 Sept. — Naar wij vernemen is er overeenstemming bereikt tusschen den heer Ph. baron van Pallandt van Eerde en het Staatsboschbeheer over de overname van een gedeelte der prachtige bosschen bij Eerde in de gemeente Ommen. Het betrokken gedeelte wordt eigendom van het Rijk en zal een belangrijk object worden voor de werkloosheidsbestrijding.

De heer Van Pallandt blijft eigenaar van het mooie 18e eeuwse kasteel en het overige familiebezit, waaronder het eeuwenoude loofhout in het park en de typisch-Overijsselsche landerijen. Met het Staatsboschbeheer is samenwerking gevonden om de noodige garantie te verkrijgen, dat het natuurschoon zooveel mogelijk intact wordt gehouden.
